

ג. מנאם למפרע — עשרי שבמנין הוא קדוש. ואפיילו לרבי מררי שהולך אחר מנין פי, והרי קרא לעשרי 'ראשון' — הויאל וייש במנין פרסי שקוראים לעשרי 'אחד', הলך העשרי הוא הקדוש]. יש לעיין אם קיים דין 'טעות מעשר' במנין למפרע, אם קרא לתשייע או ל'א 'ראשון' ע' חז"א כו,ח).

ד. אמר רבא: יצאו שנים בתשייע; קראן 'תשיעי' — אחד מהם חולין שהיה תשייע ונקרא תשיעי, ואחד מהם מעשר, שאעפ"י שקוראו 'תשיעי' הלא עשרי מלאו קדוש. הולך מעשר וחולין מעורבין זה בזה. (ונאכלים במומם, והגוזו אחד מהם אינו לוקה — מפני הספק. רשי). קראן 'עשירי' — מעשר גמור) ותשיעי (— שקוראו עשרי, שקדוש ואינו קריב) מעורבין לפנינו וייאכלו במומם (והגוזו ועובד באחד מהם — לוקה).

יצאו שנים בעשרי; קראן 'אחד עשר' — עשרי וחולין מעורבין זה בזה. קראן 'עשירי' — עשרי ו'א מעורבין, והרי לפנינו תערובת מעשר ושלמים; לדעת ר' שמעון יקרבו כחומר שלמים, להניף הזה ושוק וליתנים לכהן (אבל לא יסמרק על הקרבן, מפני הספק. עפ"י Tos), ולדעת חכמים (וכן הלכה. בכורות ח,ד), אין מביאים קדושים לבית הפסול [והרי בכך שיביא שניהם כשלמים נמצוא ממעט באכילת המעשר] הולך ירעו עד שישתאבו (ויביא בהמת חולין ויחלל עלייה את השלמים שביניהם, ושניהם ייכלו במומם. רשי קדושין נא. ובחים עב:).

ואעפ"י שלא נעהר שם עשרי — חלה קדושת י"א כיון שקורא לשניהם שם בבת אחת, הולך שניהם קדושים (ואפיילו למ"ד אי אפשר ל'צמצם. Tos). כן פירש רב כהנא. ואולם רב אשיה סבר שאין כאן עקירה ולא חלה קדושה על הי"א. [אםنعمם אם קדם והוציא העשרי את ראשו [אפשר דהינו ראשו ורובו], אלא שקייצוו בדבר כיוון שהזוכר זאת דרך אגב. חז"א כו,יב ע"ש) וקוראו 'אחד עשר', והור ונכנס ויצא ביחד עם אחר וקוראים 'עשירי' — בזה מודה רב אשיה שיש כאן עקירה.

מכאן יש לשובע, וכן מפורש בתוספתא, שאם היה מונה והוציא ראשו מן הדיר והור — הרי הוא כמווני לכל דבר (לקוטי הלכות).

דף ס א

דין המעשר בזמן זהה, נתבאר לעיל נג.

צא. השולח שליח לעשר בשבלו וטהה וקורא לתשייע או ל'א 'עשירי' — מה דין המעשר? שליח שטעה וקורא לתשייע 'עשירי'; רב פפי בשם רבא אמר: קדוש, ונאכל במומו לבעלים, שאעפ"י שטעה לא בטללה השלחות כיון שאין הפסד ממש לבעלים שהוא אוكلו במומו. רב פפא אמר: אין קדוש — 'لتוקני שדרתיך ולא לעוותי' (וכן הלכה). קרא השולח ל'א 'עשירי' — הכל מודים שאין קדוש, שהיה יש כאן הפסד ממון למשלח בכך שנתפס בקדושת שלמים, ולא לך שלחו. (או גם, כיון שיצא העשרי כבר תמה שליחותו. עפ"י Tos).

בריך רחמנא דסיען